

50 lat kapłaństwa Ks. Kanonika Wacława Szuberta

Uroczystości jubileuszowe 50-lecia kapłaństwa ks. proboszcza dr Wacława Szuberta zostały wyznaczone na niedzielę 28 czerwca 2015 r., na godz. 16⁰⁰ w Polskim Kościele na Concorde w Paryżu.

fol. T. Różnicki

Orszak jubileuszowy wraz z pocztami sztandarowymi, służba liturgiczna, z licznie przybyłymi księżmi, wraz z ks. inf. Stanisławem Jezem, Rektorem Polskiej Misji Katolickiej we Francji oraz z dostojnym Jubilatem w roli głównej, przeszedł wśród licznie zgromadzonych wiernych, w uroczystej procesji śródkiem Polskiego Kościoła, aby przed głównym ołtarzem, oddać cześć i podziękować Panu Bogu i Matce Boskiej, Królowej Polski, za dar kapłaństwa otrzymanego 29.06.1965 r., równo 50 lat temu, w katedrze częstochowskiej, i prosić o dalszą pomoc i opiekę na kolejne lata postugi wśród Polonii Francuskiej.

W słowie wstępnym ks. Rektor przypomniał drogę życiową księdza Jubilata. Rodzina Bogiem silna – to źródło powołania ks. Wacława Szuberta. Data ona także powołanie zakonne dla siostry ks. Jubilata. Początki kapłaństwa nie były łatwe, ponieważ księża w tamtych latach, w Polsce byli systematycznie szykanowani wszelkimi sposobami przez panujący w kraju represyjny system komunistyczny. Dlatego ksiądz Jubilat także doświadczył tej presji

i po wielokrotnych zmianach miejsca swojej postugi, na początku lat 80-tych, znalazł się we Francji. Zanim tu przybył w 1974 r. na KUL-u w Lublinie uzyskał tytuł doktora z teologii moralnej. Mając taki bagaż, mógł w pełni ukształtowany, wypełniać swoją misję wśród rodaków we Francji. Po swoich doświadczeniach w różnych parafiach polonijnych we Francji i po pracy w Głocie Katolickim, wydawanym przez Polską Misję Katolicką Jubilat został w 1996 r. proboszczem tej największej i najważniejszej polskiej parafii w Paryżu. Pod koniec lat 90 XX w. ks. Wacław Szubert uzyskuje zgodę i wsparcie na utworzenie Filii KUL-u, jako „zamiejscowego” Studium Filozoficzno-Etyczno-Spolecznego w Paryżu i od tego czasu pozostaje jego Dyrektorem. Wystąpienie ks. Rektora było wielką laudacją na cześć Jubilata i Jego ważnego i bogatego w wydarzenia święta – 50 lat kapłaństwa.

Kolejno głos zabrali, składając życzenia, kwiaty, upominki i pozdrowienia, w tym bardzo potrzebnego ks. Wacławowi, modlitewnego wsparcia i pamięci, obecni na Mszy św. jubileuszowej liczni przedstawiciele rady parafialnej, działający przy Parafii Wniebo-

wzięcia NMP w Paryżu, w tym grupy dzieci pierwszokomunijnych, społeczność polonijna, zakonna, stowarzyszeniowa czy sami uczestniczący w liturgii, a także liczna grupa studentów i absolwentów Studium. Każdy z mówców, oprócz bardzo pochlebnej charakterystyki kapłańskiej, przytoczonej przez ks. Rektora PMK podkreślał Jego wysokie walory osobiste, które zjednoczyły Jubilatowi wielu parafian i wiernych, uczestniczących w niedzielnej uroczystości. I tak: przedstawiciel Rady Parafialnej z dużą czułością przedstawił całą drogę życiową od początków kapłaństwa, zapoczątkowaną święceniami w Częstochowie, aż do pracy wśród polskiej emigracji we Francji. To bardzo bogate – w dobre i miłosierne uczynki Jubilata – zjednaty Mu powierzona wspólnotę na Concorde, gdzie z Jego udziałem odbyło się mnóstwo ważnych wydarzeń religijno-patriotycznych. Wrodzona skromność, prawość, uśmiech i dobroć, oraz nieukrywana, a wynikająca z dużej wiedzy teologicznej pobożność ks. Wacława Szuberta, jest wysoko ocenianą w polonijnym środowisku. Jak się okazało ks. Wacław posiada duże talenty organizacyjne, czy administracyjne, które w ostatnich latach zaowocowały całkowiłą renowacją polskiego kościoła na Concorde, w którym wypełnia On swoje powołanie kapłańskie, jako ceniony i oddany tej parafii Proboszcz. Z kolei głos zabrali Prezes Federacji Poloni Francuskiej pan Stanisław Aloszko, który w krótkim wystąpieniu, w imieniu całej społeczności Polonijnej, przekazał księdzu Jubilatowi, specjalne życzenia i pozdrowienia, podkreślając pozytywne Jego zalety, jako człowieka żywej wiary, opartej na świętej Ewangelii i praktykowanej z takim zapałem, i oddaniem wśród społeczności polonijnej w Paryżu.

Następnie życzenia do Jubilata skierowała pani Maria Jolanta Dzwigała, która jako Prezes paryskiego Stowarzyszenia Obrońców Krzyża, bardzo spontanicznie i żywo od serca, wyraziła swoje podziękowanie za duże i owocne zaangażowanie się księdza Proboszcza w organi-

fol. B. Kulęć

zaczęły tzw. miesięcznych, czyli comiesięcznych Mszy św. poświęconych modlitwie w intencji naszej Ojczyzny. Odprawiane są one od czasu śmierci pod Smoleńskiem śp. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Jego śp. Matzonki Marii i całej 60 osobowej delegacji państwowej, która zginęła w niewyjaśnionych okolicznościach właśnie 10 kwietnia 2010 r. pod Smoleńskiem. Delagacja Prezydenta udawała się samolotem na uroczystości rocznicowe do Katynia. Ta wspólna modlitwa, odprawiana, co miesiąc, trwa już 5 lat. Dzięki życzliwości ks. Jubilata, stowarzyszenie doprowadziło też do wmurowania i poświęcenia, w tym kościele, tablicy pamiątkowej poświęconej śp. Prezydentowi L. Kaczyńskiemu i pozostałym ofiarom tego tragicznego wydarzenia. Co więcej przeszło rok 3-go maja 2014 r. ks. W. Szubert wyraził zgodę i poświęcił nowy sztandar Stowarzyszenia, który wprost nawiązuje do tragicznej rocznicy oraz do obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, która jest tak bliska Jubilatowi.

Także inne stowarzyszenia i organizacje działające przy parafii Wniebowzięcia NMP gorąco dziękowały i życzyły Jubilatowi wielu łask Bożych oraz opieki Królowej Polski, na dalsze lata życia i pracy wśród naszych rodaków żyjących czy będących czasowo w Paryżu.

W trakcie Mszy św. kazanie wygłosił ks. prał. dr Krystian Gawron, Wicerektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji. Odwołując się do czytań mszalnych, związanych ze świętem apostołów Piotra i Pawła, kaznodzieja skoncentrował się także na osobistych zaletach Jubilata, który swoją misję, od czasów studiów teologicznych Częstochowskiego Seminarium Duchownego, aż do aktualnej postęgi proboszcza w paryskiej parafii, zawierzył swojemu Mistrzowi, Panu Jezusowi. To właśnie sam Jezus

foto: B. Kulaj

wybrał apostoła św. Piotra, jako Opokę, na barkach, którego – jak i na barkach wszystkich kaptanów – ciąży odpowiedzialność za powierzony lud Boży. To zadanie z dużym osobistym zaangażowaniem wypełnia na ziemi francuskiej dostojny Jubilat. Władzę kaptanскую otrzymaną z rąk swojego częstochowskiego biskupa ks. Baryły ks. Wacław Szubert spełnia wzorowo, poprzez wieloraką postęgi, chrzci nowonarodzone dzieci, przygotowując ich następnie do pierwszej komunii i spowiedzi św., udzielając także sakramentu małżeństwa i przygotowując na spotkanie z Panem, poprzez sakrament namaszczenia olejami św. i odprowadzając zmarłych na wieczny spoczynek. Ksiądz Wicerektor przypomniał Jubilatowi, że kiedy podczas jego rocznicy srebrnych godów 25 lat temu, był poproszony o homilię, to dziękując za to wyróżnienie, wyraził swoją nadzieję wspólnego świętowania Złotego Jubileuszu, podczas którego mógłby także taką homilię Jubilatowi wygłosić. I taka możliwość właśnie się spełniła. Jeśli Pan Bóg pozwoli to być może dojdzie też i do diamentowego Jubileuszu kaptanского, podczas którego będzie mógł takie kazanie wówczas wygłosić.

Kończąc tę krótką relację, chciałbym

zaznaczyć, że na tę Jubileuszową uroczystość Kościół oraz uczestniczący w niej kaptani, siostry zakonne, chór parafialny, wraz z pięknie śpiewającymi polskimi artystkami, dzieci pierwszokomunijne i wszyscy, którzy w niej uczestniczyli, przygotowali się wyjątkowo elegancko i odświętnie. Ołtarz oraz jego podwyższenie były przyozdobione pięknymi bukietami oraz specjalną kwiatową kompozycją, która stanowiła wyjątkową i odświętną jego dekorację. Uzupelniała ją cyfra 50 oznaczająca świętowany w Polskim Kościele na Concordzie, złoty Jubileusz kaptanstwa ks. proboszcza Wacława Szuberta.

Następnie wszyscy obecni na jubileuszu, byli zaproszeni do salki katechetycznej na wspólny poczęstunek. Takie właśnie Jubileusze są zawsze dobrą okazją do bycia razem we wspólnocie parafialno-polonijnej. Tradycji stało się zadość, ponieważ dalsza część tego wspólnego święta, została poświęcona na rozmowy kuluarowe o dalszych planach na przyszłość. Chodzi o to, żeby po wakacjach, włączyć się z nową energią w normalny tok życia religijno-patriotycznego tu we Francji. □

Stanisław Aloszko

W księdze proroka Jeremiasza jest napisane: „Zanim ukształtowałem cię w tonie matki – znałem cię nim przyszłemu na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowitem cię”.

Drogi Księżo Proboszczu – w czerwcu 2015 r. mija piękna rocznica Złotego Jubileuszu kaptanstwa. Mija 50 lat, jak Pan Bóg do Ciebie rzekł: „obieram cię pasterzem moim, byś moje owce strzegł.” Pan postać Cię, abyś, jako Nauczyciel, Kaptan i Pasterz wypełniał Swoje postannictwo w Jego winnicy.

Czcigodny Jubilacie – 50 lat – pół wieku historii, ileż to przemian gospodarczych, społecznych i kulturowych dokonano się w tym czasie. Stawiały one przed Tobą nowe wyzwania w pracy duszpasterskiej. Pokonałeś wszystkie trudności – wytrwałeś. 50 lat to przecież dziesiątki tysięcy godzin zadumy nad Brewiarzem, a ileż to godzin spędzonych w konfesjonale, ile odprawionych mszy świętych, wygłoszonych homilii, ile udzielonych sakramentów świętych, a ile wyprostowanych ludzkich ścieżek. Tak wiele dobra dokonano się dzięki Twojej wiernej niezającej zmęczenia postędze. Pracowałeś na wielu parafiach, a od 19 lat jesteś gospodarzem naszej parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Paryżu.

*„Jesteś z nami, kiedy pada deszcz
Jesteś, kiedy słońcu świecić trzeba
Jesteś zimą i latem
Jesteś, gdy jedna się brat z bratem
Jesteś, gdy dziecię do chrztu kwili,
Jesteś podczas Pierwszej Komunii Świętej – Bóg tak chce
W każdej parafialnej chwili – jesteś
Gdy samotnemu bratu pociechy trzeba
Jesteś przy łóżku cierpiącego – by przybliżyć drogę do nieba
Jesteś, by błogostawić do ślubu splecione dłonie
Jesteś, bo czujesz dół brata swego,
To ty przy ziemskim rozstaniu modlisz się za niego”.*

Kochany Księżo Proboszczu – Bogu niech będą dzięki za ten ogrom dobra i piękna, radości i pokoju, prawdy i życia, który stawał się naszym udziałem poprzez Twoje kaptanstwo. Bóg zapłać za to, że jesteś z nami i dla nas. Wyrażając myśli i uczucia całej wspólnoty parafialnej z głębi serca życzymy, aby Chrystusowy pokój gościł w Twoim sercu, Duch Św. napętniał swoją mocą – a Maryja, którą tak umiłowałeś – przytuliła Cię mocno do swego matczynego serca. Życzymy, by dobry Bóg Ci błogostawiał darzyć zdrowiem i siłami na dalsze lata twej ziemskiej wędrówki. „Z Bogiem przecież wszystko jest możliwe, bo dla bożych szaleńców – On ma serce tkliwe.” □

Anna Kobiątka – Przewodnicząca Rady Parafialnej